

بررسی اثر پوتوریسین بر میزان کال زایی و جنین زایی سوماتیک در یونجه

بهناز علیزاده (۱)، شهلا امانی (۱)

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

در این تحقیق اثر پوتوریسین در کال زایی و جنین زایی سوماتیک در رقم کریساری یونجه بررسی شد. ریز نمونه های هیپو کوتیل بر روی محیط کشت SH ۲,۴-D حاوی (۱ میلی گرم بر لیتر) و پوتوریسین (۰,۱، ۰,۵ و ۱ میلی مولار) کشت شدند. بیشترین درصد تولید کالوس و جنین کروی در محیط دارای ۱ میلی مولار پوتوریسین مشاهده گردید و کمترین درصد مربوط به نمونه شاهد فاقد پوتوریسین بود. این نتایج از نقش پلی آمین ها در مراحل مختلف رشد و نموی گیاه یونجه از جمله جنین زایی سوماتیکی حمایت می کند.

کلمات کلیدی: پوتوریسین، جنین زایی سوماتیک، کال زایی، یونجه.

مقدمه:

پلی آمین ها (PAs) آمینهای آلیفاتیک کوچکی هستند که در همه موجودات زنده اعم از پروکاریوتی و یوکاریوتی حضور دارند. دی آمین پوتوریسین، تری آمین اسپرمیدین و تترا آمین اسپرمین سه پلی آمین معمول در گیاهان می باشند این ترکیبات به واسطه ویژگی پلی کاتیونی خود قادر به اتصال به انواع ترکیبات آبیونی موجود در سلول از قبیل RNA، DNA، پروتئینها و فسفولیپیدهای غشاء و ... می باشند. پلی آمین ها در گیاهان در فرآیندهای مختلف رشد و نمو مانند تقسیم و تمایز سلولی، بیان ژن و سنتز انواع ماکرومولکولها، در جنین زایی، اندام زایی، گلدهی، ممانعت از پیری، همچنین در پاسخ به انواع تنشهای زیستی و غیر زیستی نقش دارند (۱-۲).

در سالهای اخیر تحقیقات زیادی در مورد پلی آمین ها صورت گرفته و معلوم شده است که PAs باعث بهبود رشد و نمو گیاه از جمله جنین زایی سوماتیک می گردند. اهمیت PAs در انواع محصولات زراعی مهم مانند *Brassica campestris* ssp. *Perkinensis* و برنج نشان داده شده است (۴). کشت های سلولی هویج به عنوان یک سیستم مدل برای مطالعه تنظیم جنین زایی سوماتیک در گیاهان استفاده می شود. Feirer و همکاران (۱۹۸۴) گزارش کردند که تشکیل جنین های سوماتیک در شماری از کشت های هویج شدیداً توسط ۱ میلی مولار DFMA (دی فلوئورو متیل آرژنین) کاهش می یابد. اما با افزودن ۰,۱ میلی مولار پوتوریسین، اسپرمیدین یا اسپرمین به محیط کشت، جنین زایی بهبود می یابد. ممانعت از جنین زایی توسط DFMA از طریق جلوگیری از فعالیت ADC (آرژنین دکربوکسیلاز) و کاهش در سنتز پلی آمین صورت می گیرد (۴). DFMO (دی فلوئورو متیل اورنی تین- از بازدارنده های سنتز پلی آمین) بیشتر از DFMA در ممانعت از جنین زایی مستقیم در لپه های گیاه بادنجان (*Solanum melangena*) تاثیر داشت و افزودن پوتوریسین اگزوژن تشکیل جنین را در آن نسبت به نمونه های شاهد به حالت اول برگرداند (۵) گزارش شده است که افزودن پلی آمین ها جنین زایی سوماتیک را در سویا و درخت کائوچو بهبود می بخشد. در این گیاهان جنین های سوماتیک به سختی در شرایط رایج و بدون افزودن PAs تولید می شوند (۴).

گیاه یونجه با نام علمی *Medicago sativa* متعلق به تیره بقولات (Fabaceae) است. یونجه جزء گیاهان علوفه ای مهم است و از نظر غذای دام، پوشش گیاهی، تشییت نیتروژن و از نظر دارویی نیز بسیار حائز اهمیت می باشد. این گیاه نسبت به سوری نسبتا مقاوم بوده و بهبود رشد و نمو آن از نظر زراعی با ارزش است (۳). گزارشات اندکی در مورد اثر ترکیبات مختلف از جمله پلی آمین ها در جنین زایی سوماتیک انواع رقمهای یونجه ارائه شده است. بنابراین هدف از این تحقیق بررسی اثر پوتوریسین در جنین زایی سوماتیک رقم کریساری یونجه می باشد.

مواد و روش ها:

ضد عفونی و تهیه ریز نمونه

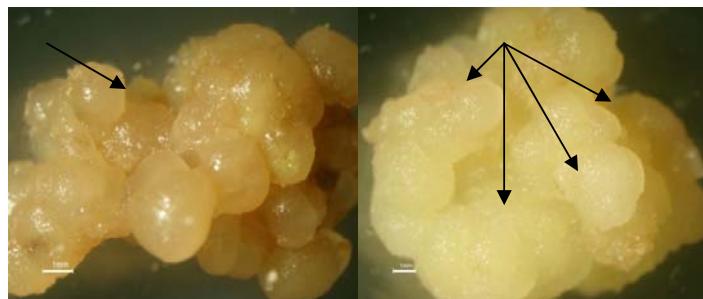
بذور رقم کریساري یونجه از مرکز تحقیقات دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز تهیه شد. ابتدا بذرها به مدت ۵ دقیقه با آب و مایع ظرف شویی شستشو داده شدند. سپس به مدت ۳۰ ثانیه در معرض الكل ۷۰٪ قرار گرفتند و بعد به مدت ۱۵ دقیقه با محلول ۲/۵٪ هیپوکلرید سدیم ضد عفونی سطحی گردیده و سه تا چهار بار با آب مقطر استریل شستشو داده شدند. بذور ضد عفونی شده روی محیط پایه SH کشت شده و در شرایط تاریکی و دمای ۲۴±۲ نگهداری شدند. پس از ۴ الی ۷ روز هیپوکوتیل از دانه رستها قابل جدا سازی بود.

محیط کشت القاء کالوس و جین

ریز نمونه های هیپوکوتیل در محیط کشت SH حاوی ۱ میلی گرم بر لیتر ۲,۴-D و غلظتهاي ۰/۱، ۰/۰۵ و ۱ میلی مول بر لیتر پوترسین (Put) کشت داده شدند نمونه شاهد فاقد Put و تنها دارای ۱ میلی گرم بر لیتر ۲,۴-D بود. pH محیط بر روی ۵/۷ تنظیم شد. لازم به ذکر است که Put بعد از اتوکلاو و با استفاده از فیلتر به محیط افزوده شد. نمونه ها در شرایط تاریکی و دمای ۲۴±۲ نگهداری شده و بعد از یک ماه دوباره در همان محیط کشت باز کشت انجام شد. بعد از دو ماه میزان کالزایی و جین زایی بررسی گردید.

نتایج و بحث:

استفاده از پوترسین در هر سه غلظت باعث افزایش تولید کال و جین نسبت به نمونه شاهد گردید (شکل ۱). قطر کالوسها نیز افزایش چشمگیری داشتند. بیشترین درصد کالوس زایی (۱۰۰٪) و جین زایی (۸۰٪) در محیط حاوی ۱ میلی گرم بر لیتر ۲,۴-D به اضافه ۱ میلی مولار پوترسین به دست آمد. در حالی که کمترین میزان مربوط به نمونه شاهد بود (جدول ۱). گزارشات متنوعی در مورد نقش و اهمیت انواع پلی آمین ها در بهبود مراحل رشد و نموی انواع گیاهان در شرایط در شیشه ارائه شده است. مشخص شده است که پلی آمین های اگزوژن باعث افزایش تقسیم سلولی شده و در نتیجه باز زایی در کشت در شیشه افزایش می یابد. نتایج به دست آمده در این پژوهش نیز نشانگر تأثیر مثبت پوترسین در کالزایی و تولید جین کروی در رقم کریساري یونجه می باشد و پیشنهاد می شود از پلی آمینها برای بهبود و افزایش ریز ازدیادی در یونجه استفاده گردد.

شکل ۱- تشکیل جینین بر روی کالوس. الف: محیط تنها حاوی ۲,۴-D (۱میلی گرم بر لیتر). ب: محیط حاوی ۲,۴-D به اضافه پوترسین. پیکانها نشانگر جینین کروی هستند.

جدول ۱- اثر پوتریسین بر تولید کالوس و جنین کروی در یونجه.¹ mgL⁻¹: میلی گرم بر لیتر، mM: میلی مولار، mm: میلی متر، ۲,۴-D: ۲,۴-دی کلورو فنوکسی استیک اسید، Put: پوتریسین.

تیمار	درصد کالوس زایی	متوسط قطر کالوس (mm)	درصد جنین زایی
1mgL ⁻¹ 2,4-D (شاهد)	58%	7.6	17.24%
2,4-D+0/1 mM Put	68%	8.225	29.41%
2,4-D+0/5 mM Put	77%	9.000	٪۵۲.۶۳
2,4-D+1 mM Put	100%	11/111	٪۸۰

منابع:

- 1- Baron, K. and C. Stasolla. 2008. The role of polyamines during in vivo and in vitro development. *Plant Biology* 44(5): 384-395.
- 2- Malá, J. and Cvirková, M. and Máčková, P. and O. Martincová. 2009. Polyamines during somatic embryo development in Norway spruce (*Picea abies* L.). *Journal of forest science*, 55 (2): 75–80.
- 3- Monteiro, M and Appenzato-da-Gloria, B. 2003. Plant regeneration from protoplast of alfalfa (*Medicago sativa*) via somatic embryogenesis. *Scientia Agricola*. 60(4): 683-689.
- 4- Paul, A. and Mitter, K. and Raychaudhuri, S. 2009. Effect of polyamines on in vitro somatic embryogenesis in *Momordica charantia* L. *Plant Cell Tiss Organ Cult*. 97: 303-311.
- 5- Takeda, T. and Hayakawa, F. and K. O. H. Matsuoka. 2002. Effects of exogenous polyamines on embryogenic carrot cells. *Biochemical Engineering Journal* 12: 21–28.